

[Poul Dam.]

et nyt lovforslag, som var en revision af et gammelt, prøvede at overveje: er denne lov egentlig overhovedet nødvendig? Er disse forskellige regler overhovedet nødvendige i vore dage?

Man har en smuk paragraf om, hvem der har lov til at kalde sig håndværksmester inden for et eller andet fag, og det er altså, hvad der er blevet tilbage af lavstvangen og mesterprøven og alt det dér fra Frederik den Sjettes tid. Hvad skal det egentlig være godt for? Der ligger jo ingen garanti af nogen art i mesterbetegnelsen. Ganske uanset om en mester har den ene eller den anden uddannelse, er der jo ingen garanti for, at han laver ordentligt arbejde. Der er en tilsvarende regel om grosserertitlen, og naturligvis kan det være meget godt, at når man taler med en grosserer, så er han en grosserer og ikke leder af efterretningstjenesten, eller hvad ordet grosserer nu har været brugt til i tidens løb, men hvilken garanti ligger der i det? Hvad er meningen med det? Der er ikke nogen som helst grund til at opretholde en regel om, at bestemte titler skal være forbeholdt visse mennesker.

Og sådan er der så forfærdelig meget i det. Jeg synes, at vældig mange af disse paragraffer er inderlig overflødige i vore dage. Det, der er brug for, er en lovgivning på det område, som fru Dorte Bennedsen talte om, og hvor paragraffen her jo slet ikke omhandler en hel masse af de grupper, som virkelig udgør problemerne. Fru Dorte Bennedsen nævnedes dem, jeg ville ellers have gjort det. Det er henvendelser om abonnementskontrakter og om andre servicekontrakter, det er assurance, det er en lang række af den slags ting, som generer mennesker. Det drejer sig jo om privatlivets fred, og det drejer sig om et forsvar mod udbytning af folks uerfarenhed og måske deres svaghed over for en personlig pression.

Vi vil såmænd godt være med til at gennemføre det her lovforslag, men vi vil opfordre denne minister som alle andre ministre til, hver gang man reviderer love, at spekulere over: er det overhovedet nødvendigt at have de her paragraffer stående?

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilsige sin fulde støtte til det foreliggende lovforslag. Hoved-

punktet i det er jo kommet frem, afskaffelse af visse næringsbreve, og da det vil spare både tid og kræfter for administrationen, kan vi tilsige fuld støtte til det.

Vi hilser også med glæde, at der ikke skal være anmeldelsespligt. Det vil jo også bare være dobbeltadministration, da vi i forvejen har visse registre at trække på.

Fuglsang (DKP):

Da kommunisternes ordfører, hr. Kaj Hansen, er fraværende, skal jeg ganske kort på hans vegne sige, at vi er positive over for indholdet af lovforslaget. Jeg hører også til dem, der mener, at det vil være nødvendigt med en kort udvalgsbehandling.

Noget andet er, at spørgsmålet om de næringsdrivende og deres muligheder for at overleve jo ikke alene er et spørgsmål om love og paragraffer. Det vidner den triste udvikling, vi kan se rundt omkring i byer og stræder og gader netop inden for de områder, der er nævnt i denne lov, jo om. Men det er en helt anden sag.

Jeg kan støtte forslaget.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for den meget brede tilslutning til dette lovforslag og kun give et par enkelte svar på rejste spørgsmål.

Jeg kan tilslutte mig hr. Jens Peter Jensens vurdering af, at nok lider en enkelt kommune og staten et indtægtstab, men de fordele, der er knyttet til denne ændring for de erhvervsdrivende, og de fordele, der er knyttet til en indskrænkning i administrative aktiviteter, der ikke længere er nødvendige, vil langt overstige denne ene gene.

Jeg skal til hr. Nauerby sige, at når der er virksomhedsområder tilbage, auktionsholdernæring, vekselernæring og ejendoms-handlernæring, så beror det jo på, at der her stilles yderligere krav end de krav, der stilles til de andre næringer, hvorfor en undersøgelse af særlig karakter er nødvendig, og hvorfor man ikke har ment at kunne fjerne kravet for disse næringers vedkommende.

Jeg synes også, jeg skylder at sige, da det lå lidt i hr. Nauerbys betragtninger, at så blev administrationen jo ikke mindre, at det nu ikke er min erfaring, at når der bliver færre sager at administrere, så bliver administrationsarbejdet ikke også mindre. Det